

szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów,

2) obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego

— wnoszą na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego 1,6% zainkasowanej składki brutto.

§ 3. Wpłaty, o których mowa w § 2, zakłady ubezpieczeń wnoszą w terminie 30 dni od upływu kwartału kalendarzowego, w którym zostały zainkasowane.

§ 4. Przepis § 3 stosuje się również do należnych, a niewniesionych wpłat, określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 18 marca 1996 r. w sprawie wysokości procentu składki wnoszonej przez zakłady ubezpieczeń na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego oraz terminów wpłat oddzielnie dla ubezpieczeń określonych w dziale I i II (Dz. U. Nr 35, poz. 152, z 1998 r. Nr 22, poz. 96 i Nr 105, poz. 662 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 367).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2001 r.

Minister Finansów: *J. Bauc*

418

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 6 kwietnia 2001 r.

w sprawie oddelegowania policjantów do pełnienia zadań służbowych poza Policją.

Na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2000 r. Nr 101, poz. 1092) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki i tryb oddelegowania policjanta do pełnienia zadań służbowych poza Policją na czas określony, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących policjantowi w czasie oddelegowania.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do policjanta w służbie stałej oddelegowanego, za jego zgodą, do pełnienia na czas określony zadań służbowych poza Policją, zwanego dalej „oddelegowanym policjantem”.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) pełnieniu zadań służbowych poza Policją przez oddelegowanego policjanta — rozumie się przez to wykonywanie obowiązków w granicach zadań Policji, określonych w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, zwanej dalej „ustawą”,
- 2) instytucji — rozumie się przez to Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz inne jednostki, w których wykonywane są zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa i porządku publicznego.

§ 4. 1. Z wnioskiem o oddelegowanie policjanta do pełnienia zadań służbowych poza Policją, zwanym dalej „wnioskiem”, mogą wystąpić:

- 1) minister właściwy do spraw wewnętrznych,
- 2) organy Policji,
- 3) kierownicy instytucji.

2. Wniosek powinien określać nazwę instytucji, stanowisko służbowe wyznaczone dla policjanta, kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania tego stanowiska oraz zakres wykonywanych na tym stanowisku zadań i obowiązków.

§ 5. Oddelegowanie do pełnienia zadań służbowych poza Policją następuje po wyrażeniu zgody przez policjanta w formie pisemnego oświadczenia, wskazującego nazwę instytucji i stanowisko służbowe, na którym policjant godzi się wykonywać zadania służbowe, a także czas pełnienia zadań służbowych poza Policją, na jaki wyraża zgodę.

§ 6. Komendant Główny Policji może odmówić uwzględnienia wniosku, jeżeli na wskazanych stanowiskach nie będą wykonywane zadania służbowe określone w ustawie albo jeżeli jest to uzasadnione potrzebami Policji.

§ 7. Komendant Główny Policji zalicza oddelegowanemu policjantowi — do celów związanych z pełnieniem służby w Policji oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych policjanta w okresie oddelegowania — stanowisko służbowe określone we wniosku do odpowiedniej grupy uposażenia zasadniczego policjantów oraz ustala stopień etatowy, do którego zaszeregowuje to stanowisko, stosownie do zaszeregowania stanowisk służbowych policjantów do grup uposażenia zasadniczego.

§ 8. 1. Komendant Główny Policji przenosi oddelegowanego policjanta, na podstawie rozkazu personalnego, z pozostawieniem bez przydziału służbowego, do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych.

2. Rozkaz personalny o oddelegowaniu policjanta powinien zawierać:

- 1) datę przeniesienia policjanta oraz wysokość przysługującego policjantowi uposażenia na stanowisku służbowym dotychczas zajmowanym w Policji,
- 2) nazwę instytucji, do której następuje oddelegowanie,
- 3) określenie stanowiska przeznaczonego dla policjanta ze wskazaniem składników uposażenia ustalonych zgodnie z § 7,
- 4) określenie czasu trwania oddelegowania,
- 5) zakres wykonywanych zadań i obowiązków,
- 6) inne warunki oddelegowania.

§ 9. 1. Oddelegowanego policjanta wyznacza na stanowisko służbowe, zgodnie z wnioskiem, kierownik instytucji.

2. Kierownik instytucji może przenieść oddelegowanego policjanta na inne stanowisko służbowe niż określone we wniosku o oddelegowanie, jeżeli na stanowisku tym są realizowane zadania określone w ustawie. Do przeniesienia konieczna jest zgoda:

- 1) Komendanta Głównego Policji, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienia dokonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych,
- 2) policjanta, wyrażona w formie pisemnego oświadczenia.

§ 10. W razie reorganizacji instytucji, powodującej zmianę stanowiska służbowego, na którym oddelegowany policjant wykonuje zadania służbowe, kierownik instytucji może wystąpić do Komendanta Głównego Policji z wnioskiem o skierowanie policjanta na inne stanowisko służbowe lub o jego odwołanie z oddelegowania. Przepisy § 4, § 5, § 9 ust. 2 pkt 1 i § 14 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Oddelegowanemu policjantowi przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne świadczenia pieniężne, na zasadach określonych w ustawie oraz przepisach wydanych na jej podstawie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Do oddelegowanego policjanta stosuje się przepisy, które mają zastosowanie do pracowników zatrudnionych na stanowiskach służbowych zajmowanych przez policjantów, w szczególności dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień i kar, czasu pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy, dodatkowego wynagrodzenia rocznego, a także przyznawania nagród, z uwzględnieniem ust. 3.

3. W przypadku gdy wypłacone oddelegowanemu policjantowi dodatkowe wynagrodzenie roczne jest niższe od nagrody rocznej obliczonej na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, policjantowi przysługuje odpowiednie wyrównanie od jednostki organizacyjnej Policji, w której pełnił służbę przed oddelegowaniem.

4. Oddelegowany policjant nie otrzymuje należnego uposażenia, jeżeli w czasie oddelegowania otrzymuje wynagrodzenie w walutach obcych, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

§ 12. 1. Instytucja, do której oddelegowano policjanta, wypłaca oddelegowanemu policjantowi:

- 1) uposażenie,
- 2) dodatkowe wynagrodzenie roczne,
- 3) nagrody uznaniowe.

2. Jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pełnił służbę przed oddelegowaniem, wypłaca oddelegowanemu policjantowi:

- 1) świadczenia w naturze i ich ekwiwalenty oraz niewymienione w ust. 1 należności i świadczenia przysługujące z tytułu pełnienia służby,
- 2) nagrody jubileuszowe,
- 3) należności z tytułu doznania uszczerbku na zdrowiu i należności pośmiertne,
- 4) należności z tytułu zwolnienia ze służby,
- 5) wyrównanie, o którym mowa w § 11 ust. 3.

§ 13. Oddelegowanemu policjantowi urlopów udziela kierownik instytucji, na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.

§ 14. 1. Komendant Główny Policji, w przypadku gdy jest to uzasadnione potrzebami Policji, może odwołać policjanta z oddelegowania, nawet bez jego zgody, zawiadamiając o tym na piśmie kierownika instytucji i oddelegowanego policjanta, z zastrzeżeniem ust. 2. Odwołanie z oddelegowania jest skuteczne w dniu następującym po dniu zawiadomienia, chyba że Komendant Główny Policji wskaże dłuższy okres.

2. Komendant Główny Policji odwołuje oddelegowanego policjanta z pełnienia zadań służbowych w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji w trybie ustalonym z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.

3. Kierownik instytucji, w przypadku gdy jest to uzasadnione interesem instytucji, może skierować oddelegowanego policjanta, nawet bez jego zgody, do dyspozycji Komendanta Głównego Policji, zawiadamiając o tym na piśmie Komendanta Głównego Policji i oddelegowanego policjanta. Skierowanie oddelegowanego policjanta do dyspozycji Komendanta Głównego Policji jest skuteczne w dniu następującym po dniu zawiadomienia, chyba że kierownik instytucji wskaże dłuższy okres.

4. Komendant Główny Policji może odwołać policjanta z oddelegowania, na jego wniosek złożony na piśmie, jeżeli kierownik instytucji wyrazi zgodę na odwołanie. Odwołanie jest skuteczne w dniu następującym po dniu złożenia wniosku, chyba że kierownik instytucji wskaże dłuższy okres.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1—4, kierownik instytucji kieruje policjanta do dyspozycji Komendanta Głównego Policji.

§ 15. Policjant po odwołaniu z oddelegowania obejmuje stanowisko nie niższe od zajmowanego w dniu odwołania z oddelegowania.

§ 16. Komendant Główny Policji, w stosunku do oddelegowanych policjantów, którzy w dniu wejścia w ży-

cie rozporządzenia pełnią zadania służbowe poza Policją, wyda rozkazy personalne o ich oddelegowaniu, na warunkach i w trybie określonym w rozporządzeniu — w terminie 3 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

§ 17. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 października 1997 r. w sprawie warunków i trybu oddelegowania policjantów do pełnienia zadań służbowych poza Poli-

cją, przyznawania uposażenia oraz innych świadczeń przysługujących w czasie oddelegowania (Monitor Polski Nr 77, poz. 729).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

419

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 11 kwietnia 2001 r.

w sprawie uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Straży Granicznej, jego wzrostu z tytułu wysługi lat oraz szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości dodatków do uposażenia.

Na podstawie art. 105 i art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Uposażenie zasadnicze

§ 1. 1. Ustala się grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Straży Granicznej, zwanych dalej „funkcjonariuszami”, oraz odpowiadające im kategorie mnożników kwoty bazowej określone w tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wysokość kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1, ustalana odrębnie dla funkcjonariuszy objętych i nieobjętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym określa ustawa budżetowa.

3. Miesięczne stawki uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup uposażenia zasadniczego ustala się przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej, o których mowa w ust. 1, z zaokrągleniem wyliczonej kwoty do pełnych 10 złotych w górę, jeżeli końcówka jest równa lub wyższa od 5 złotych, lub w dół, jeżeli jest niższa od 5 złotych.

4. Zaszeregowanie stanowisk służbowych funkcjonariuszy do odpowiednich grup uposażenia zasadniczego i stopni etatowych oraz równorzędne im stanowiska służbowe obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia określają tabele stanowiące załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Funkcjonariuszom w służbie kandydackiej przysługuje miesięczne uposażenie zasadnicze w wysokości 15% stawki miesięcznego uposażenia zasadniczego ustalonego dla funkcjonariuszy nieobjętych obowiąz-

kowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym w najniższej grupie zaszeregowania.

§ 3. 1. Uposażenie zasadnicze funkcjonariuszy wzrasta z tytułu wysługi lat o 2% po 2 latach służby i o dalszy 1% za każdy następny rok, aż do wysokości 20% po 20 latach służby, oraz o 0,5% za każdy następny rok służby powyżej 20 lat — łącznie do wysokości 25% po 30 latach służby. Miesięczną kwotę wzrostu uposażenia zasadniczego zaokrągla się do 10 groszy w górę.

2. Podstawę wzrostu uposażenia zasadniczego, o którym mowa w ust. 1, stanowi uposażenie zasadnicze przyznane funkcjonariuszowi, nieuwzględniające jego wzrostu z tytułu wysługi lat.

3. Zasady i tryb zaliczania okresów służby i pracy do wysługi lat, uwzględnianej przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego, określają przepisy w sprawie przebiegu służby funkcjonariuszy Straży Granicznej.

Rozdział 2

Dodatki do uposażenia

§ 4. 1. Funkcjonariusze otrzymują następujące dodatki do uposażenia:

- 1) dodatek za stopień,
- 2) dodatek służbowy,
- 3) dodatek związany ze służbą na morzu,
- 4) dodatek dla personelu latającego,
- 5) dodatek dla bezpośredniej obsługi statków powietrznych.

2. Wysokość dodatków do uposażenia zasadniczego ustala się przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej określonych w rozporządzeniu, odrębnie dla funkcjonariuszy objętych i nieobjętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym.

3. Kwoty dodatków, o których mowa w ust. 1, po ich wyliczeniu zaokrągla się do 10 groszy w górę.